

Αγία Αριάδνη

/ [Βίοι Αγίων](#)

Η Αγία Αριάδνη τιμάται από την Εκκλησία μας κάθε χρόνο στις 18 Σεπτεμβρίου. Αν και δούλη, ήταν ανώτερη και λαμπρότερη από πολλές κυρίες, δούλες των κοσμικών ματαιοτήτων και των γήινων μολυσμών.

Η Αγία Αριάδνη έζησε στα χρόνια των βασιλέων Αδριανού και Αντωνίνου (117 – 139 μ.Χ.), και έγινε χριστιανή στη πόλη των Προμισέων (ή Πρυμνησού) στο θέμα της Φρυγίας Σαλουταρίας. Όταν το πληροφορήθηκε ο αφέντης της Τέρτυλος, ένας από τους ισχυρότερους πρόκριτους της πόλης, την πίεζε να επανέλθει στην ειδωλολατρία. Εκείνη όμως επέμενε στην χριστιανική ομολογία της, και στάθηκε αδύνατο να την πείσουν να θυσιάσει στα είδωλα, κατά την ημέρα μάλιστα που γιόρταζε τα γενέθλιά του ο γιος του κυρίου της. Τότε την έδειραν σκληρά και τη βασάνισαν για πολύ, αφού έγδαραν τις σάρκες της με σιδερένια νύχια.

Για να αποφύγει περισσότερες πιέσεις, εγκατέλειψε το σπίτι του κυρίου της. Και ενώ την καταδίωκαν, έπεσε σε γκρεμό όπου και βρήκε τον θάνατο. Άλλες Συναξαριστικές πηγές, αναφέρουν ότι η ίδια η μάρτυς, παρεκάλεσε τον Θεό να ανοίξει μία πέτρα και να την δεχθή στην ρωγμή της. Εκεί μέσα η Αριάδνη

ευχαριστώντας τον Θεό παρέδωσε το πνεύμα της. Τους διώκτες της θανάτωσαν με δόρατα άγγελοι Κυρίου.

Άπολυτίκιον (Κατέβασμα)

Ήχος δ΄. Ὁ ὑψωθεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῇ τοῦ Χριστοῦ κυβερνωμένη παλάμη, οὐκ ἐδουλώθης τὴν ψυχὴν Ἀριάδνη, ἀλλὰ ἐλευθέρα γνώμη ἠνδραγάθησας, πᾶσαν γὰρ ἐπίνοιαν, τοῦ ἐχθροῦ καθελοῦσα, στέφος χαριτόπλοκον, ἐκ Θεοῦ ἐκομίσω, ὃν ἐκδυσώπει Μάρτυς ἐκτενῶς, ἐλεηθῆναι, τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

Κοντάκιον

Ήχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῆς ζωῆς ποθήσασα, τὴν ζωοπάροχον πέτραν, ἀκλινῆς διέμεινας, τῇ τοῦ δολίου μανίᾳ· πέτρα δέ, διαρραγεῖσά σε δεξαμένη, ἤρμοσε, τῷ ἀθανάτῳ Μάρτυς Νυμφίῳ· ὃν δυσώπει Ἀριάδνη, ἡμῖν δοθῆναι πταισμάτων ἄφεσιν.

Μεγαλυνάριον

Ἀδούλωτον σώζουσα τὴν ψυχὴν, ἐδούλωσας Μάρτυς, δι' ἀγώνων τὸν δυσμενῆ, καὶ τῆς ἐλευθέρας, Σιὼν πολῖτις ὤφθης, ἐν ᾗ ὡς Ἀριάδνη, ἡμῶν μνημόνευε.